Ч. 61 Четвер 16 (29) марта 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Справи краєві.

(Проект закона в справі відкликів против постанов громадских і повітових репрезентаций).

Полагоджуючи в послідній інстанциї всілякі рекурси, вношені від оречень репрезентаций повітових і громадских, переконав ся краєвий виділ нераз, що сторони, котрі уважали себе покривдженими оречепем тих властий, вносили свої рекурси чи жалоби дуже часто, або до невластивої інстанциї або по законнім речинци або вкінци на руки невластивої власти. Так вношені рекурси, хоч би они були і слушні, мусів краєвий виділ з уваги на виразні постанови законні відкидати з огляду формального, не входячи в мотиви рекурсів.

Причиною такого хибного вношеня рекурсів є незнане обовязуючих законів, вовсім недивне у населеня, особливо сільского, тим більше, що автономічні власти, видаючи якесь оречене, не мають обовязку поучати сторону, як треба евентуально внести рекурс.

Коли-ж з огляду формального відкине ся рекурс і тим самим утримає ся в силі зарекуроване оречене, то не лише рекуруюча сторона може понести шкоду, але потерпіти може також і справа публична, особливо в разах, коли видане оречене не цілком було згідне з законними постановами, бо в такім разі легко можна погадати, що можна не придержувати ся закону.

З тих причин краєвий Виділ складає в Соймі відповідний проект закона, після котрого рекурс, чи жалоба против оречення, запорядженя, резолюциї або ухвали громадскої репрезентациї, значить, громадскої старшини, маґістрату, громадскої ради або міскої ради і против повітової репрезентациї, значить, повітового виділу або повітової ради в справах власного обему діланя громади, чи повіту, треба вносити до 14 днів, о скілько окремий закон не установляє иншого речинця.

Речинець до внесеня рекурсу треба числити від дня наступаючого по доручено чи оголошеню оречення, запорядженя, резолюциї чи ухвали. Рекурс можна внести устно до протоколу або на письмі. День наданя на почту уважає ся за день внесеня рекурсу. Коли остатний день речинця припадає на неділю або сьвято, то речинець кінчить ся аж слідуючого будного дня. Чи рекурс є дозволений або чи внесене рекурсу є припізнене, о тім рішає інстанция, до котрої рекурс належить.

О скілько закони не постановляють инакше, треба рекурс від постанов громадскої репрезентациї вносити на руки громадскої старшини чи то маґістрату, а від постанов повітової репрезентациї на руки повітового виділу.

Власти мають в своїх ореченях, запорядженях, резолюциях, ухвалах, виразно зазначувати, чи против дотичної постанови дозволений є рекурс, до котрої власти рекурс той має бути звернений і на чиї руки та в якім речинци треба его внести. Коли речинець назначено хибно і в тім хибнім речинци внесено рекурс, хоч би вже по законнім речинци, то компетентна інстанция обовязана є такий рекурс полагодити мимо тої хиби. Інтересована сторона має однак право внести рекурс против такого хибного назначеня речинця.

Коли згаданого повисше поученя зовсім не подано або коли подано его хибно що-до недопустимости рекурсу, що до власти, до котрої рекурс має бути звернений або на котрої руки має бути внесений: то рекурс має бути полагоджений, скоро лише его внесено в законнім речинци.

Новинки.

Львів дня 28-го марта 1900.

— **Доповняючий вибір** одного посла до ради державної з виборчого округа міст Станиславів-Тисьмениця розписало ц. к. Намістництво на день 15 мая с. р. Той мандат посольский опорожнений по дрі Білиньским, що став тепер ґубернатором австро-угорского банку.

— **Іспити зрілости** в середних школах галицких розпочинають ся: а) письменні два 7 мая, б) устні в ґімназиях: в Бохни 28 мая, в Бродах 18 червня, в Бережанах 28 мая, в Хирові 30 мая, в Дрогобичи 5 липня, в Ярославі 2 червня, в Яслї 23 червня, в Коломиї в ґімназиї польскій 12 червня а в рускій 17 червня, в Кракові в ґімна-

---

40)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Дівчина борола ся важко сама з собою. Она перечувала, що Боґес еї обманює, якийсь внутрішний голос наказував ій відмовити милому сгодин; добра постанова і обачність взяли верх в еї серци, і вже хотіла відозвати ся: „Скажи ему, що я его не прийму", коли ій впала в око шовкова стяжка, котру она колись вишивала для красного хлопця. Веселі образи, короткі хвилї одуpюючої любовної памороки перелетіли мов блискавка в еї голові; любов, легкодушність, туга, взяли верх над честнотою, перечутем, обачностию, і заким ще Боґес міг сказати ій пращальне слово, промовила она майже мимо волї і біжучи до дому як сполошена серна: Буду ждати на него!

Боґес пустив ся жвавим кроком почерез цьвітисті затінки висячих городів. Він станув коло мурованої огорожі, що окружала сю високу будівлю, і отворив осторожно тайні, западаючі двері. Тими дверми замикало ся тайні сходи, котрі той, що виставив сю будівлю, казав зробити їх в однім із тих величезних стовпів, на котрих спочивали висячі городи, на то, щоби туди від берега ріки міг несподістережено заходити до помешканя своєї жінки. Двері отвирали ся легко, і навіть ті, що їх би шукали, не могли би їх легко знайти, позаяк Боґес, замкнувши їх, посипав ще трохи скальок з ріки, котрими були висипані стежки в городі. Евнух, своїм звичаєм, усьміхав ся весело і затирав руки, вкриті перстенями, та муркотів сам до себе: Тепер мусить удати ся! Дївчина дала ся зловити, еї любчик слухав кождого мого знаку, старі сходи суть приступні, Нітетіс в сей день радости плакала гірко, синя лілія розцвите ся завтрішної ночи; так, так, мій плян мусить удати ся! Пожди ти красна египетска кіточко! Твої мягонькі як оксамит лабочки зловлять ся завтра в зелізо, яке наставив на тебе бідний погорджений евнух, котрий не сьміє нічого тобі приказувати.

При сих словах засьвітили ся ему мов блискавка его очи від хитрости, і дозорець жінок побіг дальше.

Коло великих сходів стрітив він евнуха Неріґлісара, котрий, яко старший городник, мешкав на висячих городах.

— Що чувати з синою лілією? — спитав він его.

— Розвиває ся дуже красно! — відповів городник, згадавши з одушевленем про улюблену цьвітку. — Завтра, коли вийде зьвізда Тістар, буде она, так як то я тобі заповів, красувати ся в найкрасшім розцьвіті! Моя египетска пані буде дуже тїшити ся, бо она любить цьвіти, а я прошу тебе, щоби ти сказав королеви та Ахеменідам, що моїй неутомимій пильности удало ся довести сю ростину до розцьвіту. Она цвите лиш раз на десять літ і то лиш одної ночи. Скажи то благородним Ахеменідам та приведи їх до мене.

— Твоє бажане сповнить ся — сказав Боґес і усьміхнув ся. Розуміє ся, що на то не можеш числити, щоби король сюди прийшов, бо мені видить ся, що він перед своїм вінчанем з Египтиянкою не поступить і ногою на висячі городи; але деякі Ахеменіди певно прийдуть. Они такі любителї городів та цьвітів, що певно не припустять сего рідкого виду. Може мені удасть ся привести сюди і Крезуса. Він, що правда, розуміє ся менше на городництві, як ті Перзи, що дуріють за цьвітами, але за то знає він вдяку за кождий вид милий для ока.

— Лиш приведи его! — відозвав ся городник; — він буде тобі вдячний, бо моя княгиня ночи єсть красшою від всіх цьвітів, які лиш коли росли в королївских городах! Таже ти сам видів в тій ясній як зеркало водоймі пупінок, окружений зеленим листем; коли він розцвите ся, то виглядає як величезна синя як небо рожа. Моя цьвітка...

Одушевлений городник хотів ще дальше вихвалювати свою цьвітку, але Боґес обернув ся і здоровлячи его чемно пустив ся сходами в долину, станув на віз з двома колесами та велїв поводаторови своїх кутасиками і дзвіночками обвішаних коний завезти ся скорим гоном аж перед браму від города, де був великій дім королївских жінок.

зиї сьв. Анни для мужчин 21 мая, для женщин 5 червня, в гімназиї сьв. Яцка 11 червня, в III-ій гімназиї 11 червня, у Львові в руській гімназиї 22 червня, в німецкій 20 червня, Франц-Йосифа 23 червня, в IV-тій в головнім відділі 27 червня, а так само у відділі рівнорядним, в V-ій гімназиї 25 червня, в Новім Санчи 18 червня, в Подгуржу 11 червня, в Перемишли в польскій гімназиї 18 червня, в рускій 15 червня, в Ряшеві 21 мая, в Самборі 9 червня, в Сяноці 3 липня, в Станиславові 5 червня, в Стрию 13 липня, в Тернополи 2 липня, в Тарнові 21 мая, в Вадовицях 20 червня, в Золочеві 12 липня; в школах реальних: в Кракові 9 червня, у Львові 21 мая, в Станиславові 2 липня, в Тернополи 12 червня.

— **До кваліфікацийного іспиту** на учителів народних шкіл сідало у Львові в лютовім речинци 20 кандидатів і 40 кандидаток. Результат іспиту був цілком вдоволяючий, бо репробовано лише трох кандидатів і три кандидатки, а три кандидатки і три кандидати відступили від іспиту. — Іспити до шкіл виділових зложили: в I. ґрупі 7 учительок і 4 учителї; в II. ґрупі 6 учительок і 5 учителів, а в III. ґрупі 6 учительок і 1 учитель.

— **Бар. Фльориян Земялковский**, бувший довголітний міністер для Галичини, помер вчера в полудне у Відни. Бар. Земялковский родив ся 1817 року в селї Березові в Галичинї; школи кінчив у Львові і тут ще в молодим віцї займав ся живо політикою, за що був кілька разів вязнений. В 1848 р. вибрано его зі Львова послом до ради державної. Від того часу послував майже без перерви аж до 1873 р., коли Цісар іменував его міністром для Галичини. На становищи міністра оставав покійний до р. 1888. Від того часу усунув ся від політичного житя і проживав постійно у Відни та лиш на літо приїздив до своєї маєтности Дембовця в Галичинї. Від р. 1871 до 1873 був Земялковский президентом Львова і положив великі заслуги для міста. Похорон відбуде ся імовірно завтра. З ратуша і соймового будинку у Львові повівають жалобні хоругви.

— **Важне для півців церковних з Бобреччини!** Нисше підписані мають честь запросити півців церковних деканата бобрецкого, як членів товариства дяківского, так і тих, котрі би хотїли і повинні до того товариства вписати ся, не виключаючи півців церковних і з инших сусїдних деканатів — коли в їх деканатах аґентури деканальні товариства дяківского ще не засновані — на день 26 н. ст. цьвітня р. 1900 на 11-ту год. рано до Вібрки, де в дяківцї відбудуть ся збори деканальні аґентури бобрецкої з слїдуючим порядком дневним: 1) О 11-ій годинї відкрите зборів в дяківцї; — 2) відчитане протоколу з попереднього засїданя відбувшого ся дня 30 н. ст. марта 1899; — 3) обрахунок каси і уділене абсолюториї з проваджених рахунків; — 4) внесеня членів; — 5) впис нових членів і уплата членьских вносів. — Маємо повну надію, що Р. Т. півцї церковні зрозуміють свою справу і прибудуть всї без виїмки на збори. Не меньше сподїємо ся, що Високопреподобні оо. Духовні яко покровителї дяківскої справи і безпосередні настоятелї дяків, котрих сим щиро запрошуємо, зволять ласкаво прибути на дяківскі збори. — Виспа дня 24 марта 1900. — Віце-декан Бобрецкий і гр. к. парох в Висцї *Павло Козюк*; — півець церковний в Висцї *Никола Ґотра* аґент.

— **Поклик до членів „Просьвіти": селян, міщан і Читалень львівского округа.** Братя! Филія „Просьвіти" у Львові устроює в вівторок 3-ого н. ст. цьвітня с. р. (т. є. в день сьв. Якова) перше просьвітно-господарске віче. Оно відбуде ся того-ж дня по 11 годинї в полудне в сали Народного Дому у Львові, і обіймати буде: 1) поучаючу мову про народну просьвіту, 2) поучаючу декламацию, 3) поучаючий виклад про коммасацию ґрунтів і про штучні навози, 4) льосоване господарско-рільних та огородних насїнь з поясненем ужитя. — На се перше просьвітно-господарске віче у Львові повинні громадно прибути всї члени „Просьвіти" і ті їх сусїди та знакомі, що хотять перед вічем вписати ся в члени „Просьвіти". Кождий член „Просьвіти" і делеґат читальні „Просьвіти" з львівского округа дістане льос до виграня добірного рільного або огородного насїня. Надїємо ся, що з воскресаючою весною оживить ся і весь руский загал у львівскім окрузї до нового, більше рухливого житя на просьвітно-господарскій ниві, — саля Народного Дому заповнить ся того дня, під проводом народолюбних душпастирів і учителів, тим лїпшим селяньством та міщаньством, що радо горне ся до просьвіти і науки, а з сим і до самосьвідомости та гаразду. Тож до милого побачення на вічу у Львові! — За виділ філії „Просьвіти" у Львові. — *Вол. Лукич Левицкий* голова, *Григ. Врецьона* заступ. голови, *Эвген Бурачиньскій* секретар.

— **Огонь.** Дня 19 с. м. вибухнув около 9. години рано, з незвісної доси причини, огонь в Сурохові, повіта ярославского, і знищив 5 загород селяньских, наробивши шкода на 6000 корон, зовсїм не обезпеченої. Прибувша з Ярослава сторожа пожарна могла аж около полудня огонь зльокалізувати, котрий при сильнім вітрі загрожував цїлій місцевости.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Коммасация або зміж ґрунтів і закон о коммасациї з дня 9 грудня 1899 (VI). Звертаємо тут насамперед увагу на дуже добре наше, руске слово: „зміж" (від „змежити", противне до „розмежити"), котре віддає знаменито понятє латиньского слова: „коммасация", а на котре звернув нашу увагу один з наших читателів. — Сам закон о зміжу ґрунтів складає ся з 127 параґрафів, а крім того вяжуть ся з ним ще два инші закони: 1) Закон о вилученю чужих ґрунтів з лїсів та заокругленю границь лїсних; — 2) Закон о дїленю спільних ґрунтів. Задля того годі нам тут наводити дословно параґраф за параґрафом і мусимо обмежити ся лиш на згадку найважнїйших постанов сих законів. Хто же би докладно хотів познакомити ся з тими законами, нехай каже прислати собі за посліплатою з економату ц. к. Намістництва дотичний Дневник законів і розпоряджень краєвих Часть IV ч. ч. 18, 19 і 20. — Права інтересованих в зміжу. В Роздїлї III каже ся (§. 26): Кождий властитель, котрого ґрунти мають бути влучені до зміжу, має право жадати винагороди (еквіваленту) з ґрунтів підданих зміжови, а то відповідно до вартости своїх ґрунтів означеної в дорозї порозуміня або на основі ореченя знатоків. Малу ріжницю можна вирівнати і грішми, але не против волї інтересованого, коли зменшене землї могло би зробити зміну в праві до виборів (§. 27). Нікому не можна без его призволеня виділити в заміну такого ґрунту, котрий не міг би загосподарити без перенесеня свого обійстя або иншої зміни в цїлім дотеперішнім способі господареня на головній посїлости. Коли інтересовани згодить ся добровільно на перенесене будинків, то ему визначає ся еквівалент близько місця призначеного під будову. Власть може постановити, що ему дає ся поміч грішми, довозом, роботою або материялом будівельним.

В гаремі Камбізеса був нинї великий рух. Боґес наказав був, щоби всї жінки двірскі перед великим пиром повести до купелї, а то длятого, щоби они о скілько лиш можна виглядали красно і сьвіжо; длятого той володїтель жінок не задержуючись пішов просто до того крила палати, де була жіноча лазня.

Вже здалека доходили до него крики, регіт, гутірка та сьміхи з великої, дуже сильно огрітої салї, де в горячій парі вешталo ся більше як триста жінок [1]. Як би якісь мрачні образи порушали ся на пів нагі постаті, котрих тоненькі шовкові намітки змочені припоставали їм до тїла, та бігали то сюди, то туди по горячих мармурових плитах лазнї, зі стелї котрої капала вода теплими каплями та розбрискувала ся на каміню.

Тут лежали громадками по десять та по двайцять розкішно красні женщини і балакали та жартували з собою, там сварили ся дві королївскі жінки як нечемні дїти. Одна красавиця, що дістала маленьким виступцем від своєї сусїдки, заверещала на цїле горло, якась друга лежала лїниво на горячих, мокрих плитах і не рушала ся та виглядала як би не жива. Шість вірменок стояли при купцї та сьпівали в своїй рідній мові якусь пусту любовну пісню, підчас коли громадка білявих Перзийок лихословила бідну Нітетіс на всї заставки так, що хто би то був чув, був би мусїв вірити, що красна Єгиптиянка то якась така потвора, що нею лиш дїти страшити.

А серед сего заколоту увихали ся нагі невільницї, що несли на головах добре загріті простирала, щоби ними окривати свої панї. Крик евнухів, що стерегли дверий салї і підганяли купаючих ся до поспіху, пискливі голоси, що закликали дожидаючих невільниць та сильні пахощі, що мішали ся з парою, робили з того много видного заколоту якесь дійстно заголомшаюче видовище.

За чверть години опісля представляли жінки короля зовсїм противний тому, як описаний, вид.

Они лежали тихенько як ті рожі, що їх роса вкрила, не спали, лиш дрімали на мягких подушках поукладаних попід довгі стїни величезної салї. Їх все ще розпущене волосе не було ще обтерте з мокрих пахощів, а жваві невільницї витирали мягонькими мішочками з верблюжого волоса всяку хоч би й найменшу вогкість з їх делїкатного тїла.

Красні, утомлені тїла понакривано шовковими покривалами а громада евнухів пильнувала того, щоби якась збиточлива або сварлива не нарушила спокою дрімаючої армії жінок.

Але мимо тих сторожів було рідко коли в сїй сали, призначеній на дрімоту по купели, так тихо як нинї; бо нинї тота, котра не дала би другим спокою, могла побоювати ся, що за кару буде виключена від великого пира.

Так мовчали они і дрімали може цїлу годину, аж звук якогось металю, в котрий хтось бив, надав тому видовищу новий вигляд.

Спочиваючі посхоплювали ся з подушок, цїла череда невільниць увійшла до салї, красавицї пообливано мастями і пахощами, буйне волосе позаплїтано і украшено дорогоцїнними каменями. Служницї від одежі поприносили дорогоцїнні прикраси і шовкові та вовнянні сукнї у всїляких красках, до делїкатних ніжок поприв'язувано тверді від перел і дорогого каміня черевики а убраним підперізано сукнї богатими золотими поясками [2].

Майже всї жінки були вже в строю, що весь представляв може вартість якого великого королівства, коли до сьвітлицї увійшов Боґес.

Увійшовшого повитав пискливий крик радости з многих грудий. Двайцять жінок подали собі руки і взявши усьміхненого евнуха в середину стали танцювати доокола него та завели уложену в гаремі пісьню о его честнотах. Звичаєм короля було вислухати нинї яку незеличку просьбу кождої із своїх жінок, для того коли танцюючі розступили ся, збігла ся до Боґеса цїла громада просячих, гладила его попід бороду, цїлувала его в товсті руки та шептала ему до уха свої жаданя всїлякого рода і ласила ся коло него, щоби він промовив у короля своє слово за ними.

Усьміхнений жіночий деспот затикав собі уха, барашкував собі і реготав ся та відтручував влїзливих від себе, Медийцї Амітіс обіцював, що Фенікийка Естера, а Фенікийцї Естері, що Медийка Амітіс буде укарана; Пармісі казав, що дістане красшу прикрасу як Парісатіс а Парізатисї [3], що дістане дорожшу як

1) Діодор каже, що перский король мав тілько жінок, кілько днів в роцї. В битві під Іссус взяв Александер Великий 329 жінок послїдного Дарія в неволю. Але треба мати на увазї, що то лиш побічні жінки, незаконні. По придушеню ворохобнї магів, вельможі держави постановили, що король може вибирати собі законні жінки лиш споміж їх доньок. Після сего закона поступали королї майже без виїмки. Дарій мав чотири законні жінки, а з тих першою позістала Атоса.

2) Деякі королї давали своїм жінкам на дрібні видатки т. зв. поясове або гроші на голки доходи з цїлих міст.

3) Се імя — властиво „Паіріказана" або „Паіріканафа" значить — „з роду Пері".

До тої помочи мусять причиняти ся всї другі інтересовані в зміжу. — **Поступоване в справах зміжових.** Власти зміжові, комісар зміжовий взиває до урядової розправи а в завізваню мае містити ся (§. 45): 1) бодай загальне означене предмету; 2) місце і час розправи; 3) означене місця, де і часу, в котрім акти до розправи, пляни, внесеня і т. д. можна переглянути; 4) загрожене грошевими карами. — До розправи треба явити ся (§. 47) лично або через повномочника. — Заступають при розправі (§. 49): батьки, опікуни, куратори і управителї мас конкурсових; за монастирі їх настоятелї або заступники тихже; за майно церковне — настоятель церкви; за вивіноване церковне — ті що уживають; за фонди церковні — їх звичайні управителї; за громади, части громад і громадскі заведеня означені в §. 42 заступники, установлені для них видїлом повітовим. — Повновластники мусять виказати ся (§. 52) письменно повновластию свого властедавця. Лиш муж навіть і без повновласти буде уважати ся за повномочника жінки. — При зміжу дїлають побіч місцевого комісаря ще й: 1) видїл участників; 2) персонал технїчний, потрібний до робіт землемірних; — 3) потрібні ще до помочи сили технїчні і знатоки (§. 69). — Плян зміжовий. Роботи приготовляючі до зміжу і плян зміжовий можуть бути пороблені під проводом місцевого комісаря, або і без него під проводом одного або кількох властителїв ґрунтів, що мають бути зміжені. Плян зміжевий мусить містити в собі: оцїнку ґрунтів і прав, які мають бути увзглядненї при зміжі або вирівнаню; означене ґрунтів, що мають бути дані і призначені в заміну та вказане тих спільних уладжень, котрі признано конечними для ужиткованя ґрунту визначеного на еквівалент.

— Добрі роди груш. Груша потребує взагалї лїпшого місця як яблінка, а особливо добра для неї тепла, пухка глинковата земля. На вохкім, студенім ґрунті грушки не будуть нїколи сочисті і смачні. Груша розвиває ся майже завсїгди сильно, і пускає глибоко пальовий корінь а волокнистих корінців має лиш мало. Грушї високопенні щепить ся за всїгди на дичка, а так звані формові деревця на піґвах. Хто би хотїв розвести собі в своїм садї добрі грушї, тому радимо дуже постарати ся о слїдуючі роди: Маслївка або бера Дїля, дерево дуже родюче, грушки красні великі, однаково дуже придатні яко овоч століовий, господарский і торговий. Дерево росте сильно і любить глубокий але не за вогкий грунт. Сей рід грушї повинен бути в кождім садї, бо овоч єї дуже придатні до домашного ужитку і на продаж. Грушки доходять в падолисті і грудни. — Добра сїра, овоч середний, доходить від серпня до падолиста, пень високий. Груша добра до садженя при дорозї; видержує добре студінь. — Зефіринка, овоч середний, дерево мірно високе; любить ґрунт перепускаючий, сьвіжий; родить дуже добре навіть і в роках менше зародливих. Доходить в падолисті. — Олїверка, найпізнїйша зимова груша, овоч середний але знаменитий; доходить від сїчня до марта. На вино д. добрі Вайлера мощева і айнзідельска дичка. Всї ті роди груш можна купити яко однорічні щепи у дуже ретельної фірми: Ands. Ad. Markl's Söne Wien I. Am Hof. 13.

— **Молодим каченятам** треба в перших днях давати що дві години хлїба або булки умоченої в молоцї. При годованю мусить бути вода, щоби каченята могли за кождим кусником попивати. Пізнїйше можна їм давати бараболь з ґрисом та всїлякі відпадки з кухнї. Молоді каченята потребують на ніч дуже сухого місця.

— Коли курка не може знести ся, то причиною сего або за велике яйце, або оно в проводї яйцевім стане на поперек, або наконець блонка слизова в тім проводї есть запалена і напухла. Проф. Цірн радить, щоби в таких случаях держати курку задом над парою і парити (очевидно осторожно, щоби не попарити) або завинути в добре загріті вовняні шкати. В дуже трудних случаях треба положити курку на хребет і хтось один нехай держить, а другий нехай вмочить палець в оливу або не солоний смалець і вимащує осторожно провід яйцевий та старає ся яйце видобути. Коли би яйце було видко, то треба дві шпильки від волося їх заокругленим в загненю кінцем умочити в оливу підсунути осторожно з двох боків під яйце і так его добувати.

Лїтература господарска.

— Хто хоче мати борзо сад, котрий би єму оплачував ся, або хто хоче на бараболях мати заробок, той нехай купить собі слїдуючі нїмецкі підручники звістного нїмецкого практичного городника і господаря та редактора городничої часописи у Франкфуртї над Одрою Івана Бітнера: Das Buschobst, schnellohnende Obstzucht nach vereinfachtem Verfahren von Johannes Böttner; 2 видане 2 К. 16 с. та „Anleitung zum lohnenden Kartofelnbau von Johannes Böttner, Frankfurt an der Oder. Цїна 1 К. 20 с.

Біржі господарскі, промислові і торговельні.

☛ Цїна подана в короновій валютї.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 27-ого марта: Пшениця 7·— до 7·30 Кор.; жито 5·40 до 5·60; овес 5·25 до 5·30; ячмінь пашний 4·60 до 5·—; ячмінь броварний 10·— до 13·—; горох до вареня 6·50 до 15·—; вика 5·80 до 6·75; сїмя льняне —·—до—·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до—·—; бобик 5·20 до 5·50 гречка —·— до.—; конюшина червона 75·— до 90·—; біла 50·— до 70·—; тимотка 26·— до 32·—; шведска 70·— до 85·—; кукурудза нова —·— до —·—; хміль—·— до—·—; ріпак 10·75 до 11·25. Все за 50 кільо loco Львів.

— **Цїна рогатої худоби** на віденьскім торзї: На торг д. 26 марта пригнано рогатої худоби призначеної на заріз 4204 штук, між тим з Галичини 556, з Буковини 24 штук. — Торг лїпший. Галицкі воли плачено: пріма 67 до 73 К.; секунда 60 до 66 К.; терция 56 до 58 К., вимково плачено по 73 до 79 К. — Підтучені бугаї і корови плачено по 40 до 66 К.; — худий товар по 42 до 54 К. за метричний сотнар живої ваги.

— **Цїна всїляких товарів:** Цукор: сирий loco Aussig платять 26·50 Кор. прод. 26·60 Кор. Рафінада І-а з Відня цїлим вагоном платять 84·75 Кор.; продають 85·— Кор. — Цукор в гранках І-а платять 28·25 продають 28·75 К.; ІІ-а 86·25 до 86·35 К. Кава: Сантос з Триєсту платять 49·—, продають 52·— К. Сантос ординарна плат. 48·—, прод. 46·— К.— Порторіко після сорти плат. 80·— прод. 122 — К. Ява жовта, середна плат. 76.— прод. 120·— зр. — Олива італїяньска найлїпша 120 К. до 160 К., грецка і левантска 74 до 77 К. за 100 кільо без мита і бочки з Триєсту.—Повила: Славоньскі з 1899 18 — до $18\frac{1}{2}$ Кр., сербскі 16·— до $16\frac{1}{2}$ за 50 кільо з Будапешту.

— В Марківцях, стациї зелїзнична і почта в місци єсть на продаж стара церков. Близша відомість в урядї парохіяльнім.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 марта. Цїсар дозволив на перенесене віцепрезидента окружного суду в Золочеві Стан. Пшилуского до краєвого суду у Львові на начальника суду карного. Дальше іменував президента окружного суду в Сяноцї дра Адольфа Саганка, радником двора і президентом окружного суду в Станиславові, віцепрезидента окружного суду в Самборі, Каєтана Хилиньского през. окр. суду в Сяноцї а вкінци віцепрезидентами окружних судів: радників суду Боймомира Жарского в Стрию для Золочева і Маркія Тустановского у Львові для Самбора.

Льондон 28 марта. З Мазеру доносять: Малий відділ англійский війшов до Ладібранд. Бури ударили на него і відперли. Англійцї уступили в порядку.

Льондон 28 марта. Доносять з Блюмфонтен: Англійска кіннота займила Брандфорд. Страти Англійців незначні.

Капштадт 28 марта. Ґубернатор Каплянду Мільнер виїхав до Бетулії.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Пармс, а коли вже не міг дати собі ради з просячими, приложив до уст золоту свиставку, котрої голосний свист подїлав на женщини як би який чар. Піднесені руки нараз опали в долину, тріпотячі ніжки станули спокійно, отверті уста замкнули ся, з крику зробила ся глубока тишина.

Голос тої свиставки значив тілько, що відчитане відозви до ворохобників, або що слова: „Тихо, в імени короля!" а хто его не послухав, той міг бути певний строгої кари. Нині той дзвінкий звук подїлав особливо борзо і рішучо. Боґес добачив то з вдоволеним усьміхом, подивив ся прихильним оком по всїх, обіцяв цьвітистою бесїдою промовити у короля за кожду із своїх білих голубок, і приказав наконець своїм підданкам уставити ся в два довгі ряди.

Жінки зробили як він їм казав, і дали ся єму оглядати, як вояки свому командантови, як невільниці тому, хто їх купує.

Боґес був вдоволений строєм майже всїх, лиш декотрим наказав підмальовати ся червонїйше, ослабити занадто здорову барву лиця білим порошком, підсунути волосе трохи висше, почорнити брови трохи більше, або губи лїпше помастити.

По скінченім огляді вийшов з салї і пішов до Федіми, котра, яко жена Камбізеса, займала, як і всї єго законні жінки, окремі від побічних жінок комнати.

Скинена фаворита, упокорена донька Ахеменїдів, дожидала евнуха вже від давна.

Она була незвичайно пишно убрана і майже цїла обсипана дорогоцїнними прикрасами. З єї малої жіночої тияри звисав густий, золотом тканий вельон, а сама тияра мала синю і білу обвязку, знак, що она на голові доньки з роду Ахеменїдів. Мусїло ся признати, що она була красна, що вже показували ся на нїй занадто сильно розвинені форми, звичайно як у женщин на всходї по кількох лїтах лїнивого житя в гаремі. З під тияри вибивало єї аж надто буйне золоторусяве волосе, поперeплїтане золотими ланцушками і малими монетами, і тулило ся до єї білих рамен чилків.

Коли Боґес увійшов до комнати, подбігла она дрожачи до него, глипнула раз в зеркало, другий раз на евнуха і спитала пристрастно зворушена: „Подобаюсь тобі? Сподобаюсь єму?"

Боґес усьміхнув ся як звичайно і відповів: Ти менї завсїгди подобаєш ся, моя золота паво, та й королеви ти би сподобала ся, як би він тебе такою, як я видів. Коли ти отсе відозвала ся до мене: „Сподобаюсь єму?" то ти була дїйстно красна, бо від пристрасти так тобі твоє синє око потемнїло, що виглядало як ніч Аґрамаін'юса, а ненависть здула тобі губи і показала менї два рядки зубів таких біленьких, що бiлїйші як сніг Дамаванду!

Ті облестні слова спонукали Федіму глянути в друге подібним поглядом і она відозвала ся: Ходїм зараз на пир, бо я тобі кажу, Боґесе, що мої очи будуть ще темнїйше сьвітити ся і мої зуби будуть ще яснїйше білити ся, як перед тим, коли побачу Єгиптиянку на тім місци, котре менї належить ся!

— Не довго буде его займати!

— То твій плян удасть ся? О, говори, Боґесе, не тай вся вже довше передомною з тим, що задумуєш! Буду так мовчати як труп і тобі помагати....

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).